

משל ונמשל...

"ושכנתי בתוכם" (שמות כה, ח).

נגלות המרה אנו חוששים שנאבד את מדרגת

"ושכנתי בתוכם"

לעני היה בגד נאה. לימים נזקק אותו עני למעות והוצרך למשכן את הבגד. שהה הבגד אצל המלוה והעני לא הזדרז לפדותו. כאשר ראה המלוה שאין הלווה בא לפדות את הלבוש, הוא החליט לשלחו לחייט אומן, כדי שיתקן את הבגד ויתאימו למידתו.

כאשר נודע הדבר לעני, הוא התאמץ להשיג מעות ומיד הוא הגיע למלוה לפדות את הלבוש. שאלו המלוה: מדוע כה התאמצת והזדרזת לפדות את המשכון, לאחר שהוא מונח אצלי כבר זמן כה רב, מבלי שמהירת לפדותו?

השיב לו הלווה: המלבוש שהפקדתי אצלך כמשכון, מתוקן ומדוד הוא לפי מידתי. כל זמן שהוא היה עדיין מתוקן במידה זו, הייתי סמוך ובטוח שבבוא היום אוכל לפדותו וללבושו. אולם כעת, לאחר שעמדת להתאימו למידותיך ולקלקל את מידתו הקודמת, ידעתי שאם לא אפדנו מיד, שוב לא תהיה לי תקוה לפדותו והוא לא יחזור אלי לעולמים.

מסביר המגיד מדובנא:

ה' יתברך הכין את ישראל כדי שיהיו ראויים למדרגת "ושכנתי בתוכם". אף בהיות ישראל בגלות, למרות מעשיהם הרעים שגרמו להם לגלות מארצם, הם קיבלו הבטחה שהשכינה תשוב ותשכון בתוכם בעת שיבוא לציון גואל. אולם בראותנו את אורך גלותנו ויותר מכך, כאשר אנו רואים שמפאת הגלות עצמה אנו יורדים ברוחניות, עד שקיים חשש שחלילה לא נהיה ראויים להשראת השכינה, בשעה זו מחוייבים אנו לזעוק לה' שישוב במהרה וירחמנו, פן לא נהיה ראויים ח"ו לשוב לתפארתנו ככתחילה.

והם הם דברי הפסוק: "השיבנו ה' אליך" (איכה ה, כא) - כל עוד אנו ראויים לתשובה - "ונשובה".

ש"ס ט"ו מ"א צ"א י"א ע"א מ"א נ"א - השיבה והכחלה
ה"ע 18.40. הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבת

*** ביום שישי בבוקר שיעור עם מורנו הראש שיבה מהשעה:**

12.30 - 11.15 במסכת מנחות, ואחרי כן תפילת מנחה.

*** בליל שבת שיעור בשעה: 20.15 - 21.15.**

*** וביום השבת:** אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות תפילין סימן ל"ב, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה).

*** בשבת בין השעות: 15.30 - 14.50** - שיעור כארבעים דקות - חומש עם פירוש הרמב"ן, ע"י מורנו ראש הישיבה. ואחרי כן בשעה 15.30 תפילת מנחה.

הציבור הקדוש מוזמן על מנת להגדיל תורה ולהאדירה.

דבר המערכת.

עמוד התפילה...

*** אי"ה מדי יום מתקיים מנין בשחרית יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים. הציבור היקר והקדוש מוזמן.**

קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.

*** וכן מדי שבת, קורבנות ב: 7.15.**

אבות ו בנים

אי"ה מדי שבת קודש, אחר תפילת ערבית במוצאי שבת קודש, מתקיים לימוד של **אבות ובנים** בבית מדרשו, הציבור הקדוש מוזמן לטעום ולהגדיל תורה ולהאדירה.

בס"ד, שיעור תורה בקריית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקריית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות תפילה, מספר בן איש חי, בשעה 19.45 בערך.
הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

רואים ישועה והצלחה!!

המעוניינים לתרום לאחת מסעודות הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזווג הגון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל הענינים, התרומה לישיבה בסך- 200 ש"ח. **ויחי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתברוכו בכל מילי דמיטב. לתיאום בט"ל: 9847363 - 04. או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.**

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

אי"ה, בבית מדרשו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקן. להלן זמני הנץ החל משבת

יום	עלות השחר	תפילין/טלית	נץ
ש	5:13:30	5:28:45	6:20:15
א	5:12:30	5:27:45	6:19:15
ב	5:11:15	5:26:45	6:18:15
ג	5:10:00	5:25:45	6:17:00
ד	5:08:30	5:24:45	6:16:00
ה	5:07:15	5:23:45	6:15:00
ו	5:06:00	5:22:45	6:13:45
ש	5:04:45	5:21:30	6:12:45
א	5:03:30	5:20:30	6:11:30
ב	5:02:00	5:19:30	6:10:30
ג	5:00:45	5:18:15	6:09:15
ד	4:59:15	5:17:15	6:08:00
ה	4:58:00	5:16:00	6:06:45
ו	4:56:30	5:14:45	6:05:45

מנחה: 12.40.
ערבית ראשונה: 19.05.
ערבית שניה: 22.00

המעוניינים לזכות לתרום ל"זכוי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך- 200 ש'. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל הענינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל- 182434-0527. המעוניינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר – 2598156 תזכז למצוות.

בס"ד

עליון 722
דו שבועי

מקור הברכה

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - "**הכמה ומוסר**". פעיה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

"האוכל מוכן... בתאבון!"

פרשת: משפטים.

משפטים

שבת שקלים. שבת מנרכין. ב' ספרים.

*** מפטירין:** ויכרות יהודיע מלכים ב י"א.

*** האשכנזים:** בו שבע מלכים ב י"ב

* ראש חודש אדר יחול אי"ה, בימים שלישי ורביעי, בשבוע הבא.

* המולד: יום שני שעה 12:40 ו- 11 חלקים.

זמני הזלקת נרות שבת

כניסת השבת
חיפה: 4 : 56
תל אביב: 5 : 06
ירושלים: 4 : 50
ציאת השבת
חיפה: 6 : 05
תל אביב: 6 : 07
ירושלים: 6 : 06
ר"ת חיפה: 6 : 41
ר"ת תל אביב: 6 : 42
ר"ת ירושלים: 6 : 39

מובא בספר חסידים (סי' מו): "מעשה באדם אחד שמת לפני זמנו כמה שנים. לאחר שנים עשר חודש נתגלה בחלום לאחד מקרוביו. שאל אותו קרובו: "איך מתנהגים עמך בעולם שאתה שם?", והשיב לו הנפטר: "בכל יום דנין אותי על שלא הייתי מדקדק לברך ברכת 'המוציא' ברכת הפירות וברכת המזון ככוונת הלב, ואומרים לי: 'להנאתך נתכוונת ולא אכלת לשם שמיים". וכן פסק הש"ע כי יש לכוון באכילתו לשם שמיים.

הצדיק ר' אהרון ראטה זצ"ל חיבר תפילה מיוחדת טרם האכילה, אשר בחלקה הוא כותב: "הריני בא לברך על נטילת ידיים ולברך ברכות הנהנין לכבודך, וזכני שלא אתמשך אחר התאוות הבזויים והמאוסים, ואזכה לזבוח תאוותי ולקדש עצמי במותר לי שלא לאכול ולשתות דרך רעבתנות וגרגרות. והריני אוכל לשם ה' להברות גופי שיהא בריא וחזק לעבודתך יתברך וימשך לנו כח ובריאות לאיברנו וגידנו, שיהיה בנו כח לעבוד אותך"...

וכן מספרים על צדיקים רבים, ביניהם ר' חיים פלאגי זצ"ל שהיה יושב בסעודתו לעיתים במשך שעות, ואומר מזמורים רבים ומכוון רבות שבא לאכול לשם ה' ולתקן את הנשמות המגולגלות במאכל. (קדושת ישראל; הרב לוגאסי) וכתב בספר 'שולחן הטהור': "ועצה גדולה להתגבר על יצרו שלא להיות להוט אחר תאוות האכילה, והיא - כשמביאים לפניו איזה מאכל או משקה, לא ימהר לחטוף לברך ולאכול, כי אז נופל הוא ברשות היצר. אלא יחשוב מעט טרם האכילה. אולי יש איזו נשמה במאכל הממתינה כמה שנים, ואם לא אכוון ואתקן הנשמה, אז תידחה הנשמה בשמיים ותצטער נורא, לכן תברך ככוונה ועיקר גדול - שלא לחטוף תקף בפה, ובעוד בכפו יבלענו אלא תעיין באיזה ספר או תאמר כמה משניות, וכן תפסיק באמצע האכילה - ואז וודאי יאה ה' בעורך". וכתב הראב"ד זצ"ל שהמפסיק אפילו לרגע קט בשעה שנהנה מאכילתו - נחשב לו הדבר בשמיים כאלף תעניות

פרשת: תרומה.

יוסי", קוראת ריקי לבעלה, "מתי תחליף את המנורה בסלון, כבר שבוע שאתה אומר שתעשה את זה?!"...! אנשים רבים מרבים לדחות דברים - "לא עכשיו... לא היום... לא השבוע"... וכל זאת בטענות ותואנות שונות: "לא היום, אני עייף... לא הערב, יש לי שיעור... חודש הבא, כשהבוס יעלה את המשכורת..." מוכר לנו, לא?!

אך מה האמת ברוב המקרים: תשובה - עצלות! כולנו נוצרנו ממידת העפר, החומר, ואנו נותנים לו שליטה רבה בחיינו, ועל כן אנו מרבים לדחות דברים עד לרגע האחרון. אך כמו כל מידה, עלינו לעבוד גם על העצלות!

כולנו מכירים את הרב אליהו דסלר זצ"ל, בעל המכתב מאליהו; אשר מלבד גדלותו בתורה, חיבר הוא את המכתב מאליהו; ספר מחשבה עמוק, העוסק בתיקון מידות האדם ורוממותו.

הרב דסלר עבד כל ימיו על מידותיו. מספרים כי באחד הימים, ישב הוא ללמוד בעיון ובעמקות שעות רבות בדפי הגמרא הקדושה. הגיעה שעת ערב, והרב דסלר יצא קצת החוצה לנשום אויר ולהחליף כוחות. אחר העיון הרב הוא הכניס את ידו לכיס על מנת להוציא את קופסת הטבאק כדי להשתמש בה מעט, אך הוא מגלה כי הקופסא ריקה, הטבאק נגמר.

עמד הרב דסלר וחשב: "החנות הקרובה ביותר לקניית טבאק נמצאת במרחק של כרבע שעה מהמקום, אלך ואקנה לי טבאק כדי להתרענן, על מנת שאוכל להמשיך ללמוד בחשק". הרב דסלר החל פוסע לעבר החנות, ואז לאחר כמה צעדים, נעצר במקומו וחשב: "מה!? אני לא מאמין על עצמי?! שבביל הנאה רגיעתי של קופסת טבאק אני אלך מרחק כזה של רבע שעה. הרי שאני משעבד את כל כולי שבביל תאווה של קופסת טבאק קטנה!? לא ולא! אני אתגבר ולא אלך לקנות, רק כדי לשבור את

ההמשך בעמוד הבא.

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

